

Krijgt de AEL voet aan de grond in Duitsland?

De (on)mogelijkheden van uitbreiding naar Duitsland

Achtergrond - 1 april 2003

(1 april 2003) In Nederland en België is de Arabisch Europese Liga (AEL) van Abou Jahjah een fenomeen geworden. De van oorsprong Belgische organisatie presenteert zich nadrukkelijk als internationale beweging voor moslims en Arabieren in Europa. Na het succes in België waagde de AEL de sprong naar Nederland waar hen (maar eigenlijk vooral hun voorman Abou Jahjah) enorme aandacht van de media ten deel viel. Inmiddels is er een Nederlandse zusterorganisatie opgezet, waarvan het ledenaantal groeit. Zal Duitsland de volgende dependance van de AEL herbergen?

Het vormen van een politieke islamitische en/of etnische partij (hetgeen de AEL nastreeft) zal in Duitsland moeilijk zijn door zowel de hoge kiesdrempel van vijf procent. Ook ontbreekt een verzuilingstraditie zoals in België en Nederland. Bovendien hebben vreemdelingen van buiten de Europese Unie in Duitsland geen stemrecht, terwijl dit in Nederland wel het geval is (op lokaal niveau) en in België de naturalisatiewetgeving soepeler is. Het kiezerspotentieel voor de AEL is daarmee in Duitsland veel kleiner (los van de grootte van de gemeenschap) dan in Nederland en België. Het feit dat de Duitse politiek vrij gesloten is voor etnische politieke mobilisatie kan echter wel een mogelijkheid voor de AEL (en andere etnische organisaties) bieden om actie tegen te voeren.

Ook de anti-Israëlische standpunten van de AEL maken de vestiging in Duitsland moeilijk. Bij de spaarzame berichten over de AEL in de Duitse media werd de houding van de AEL op dit punt steevast naar voren gehaald. Deze materie ligt in Duitsland zeer gevoelig en zal wellicht zelfs tot een verbod kunnen leiden. Daarbij houdt Duitsland er veel strengere regels op na bij het verbieden van vermeende extremistische organisaties dan bijvoorbeeld Nederland.

Een succesvolle vestiging van de Arabisch Europese Liga in Duitsland zal zowel door de minder ideale sociale voorwaarden als door de politieke context zeer moeilijk worden. De doelgroep is relatief klein, verspreid over kleine gemeenschappen in grote steden en organisatorisch afhankelijk van algemene

islamitische instellingen die veelal door Turken worden gedomineerd. Daarbij is het kiesstelsel van Duitsland nadelig voor etnische politieke mobilisatie. De standpunten van de AEL, tenslotte, zullen in Duitsland tot grote tegenstand leiden en een verbod zal makkelijker tot stand komen dan in België en Nederland. Ook al heeft de Arabisch Europese Liga voet aan de grond gekregen in de Lage Landen, haar Europese opmars zal het waarschijnlijk voorlopig zonder succesvolle Duitse uitbreiding moeten doen.

Volkskrant.nl

[Wijk vol racisme en jodenhaat](#)

[Ausländer in Deutschland \(AiD\)](#)

[Conrast Weeklad over de de multiculturele samenleving](#)

[Arabische Europese Liga \(AEL\)](#)

[Gazet van Antwerpen](#)

[Het Amsterdamse Bureau voor Onderzoek en Statistiek \(O+S\)](#)

Sander Kruse is medewerker van het Duitsland Instituut Amsterdam. Hij houdt zich bezig met het thema multiculturaliteit en integratie in Duitsland en Nederland. In het verleden studeerde hij politicologie en nieuwste geschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/2421/krijgt-de-ael-voet-aan-de-grond-in-duitsland>